

me laudat qui quasi de suo bñ viuit. Sed nūqd ille pharise⁹ qñ d suo talis erat cū diceret: gr̄as tibi ago qz nō sum sic ceteri homines: H̄as deo agebat ex eo qd bonuz in se habebat. Quis ḡ aliqd bonū i te sit: q̄uis iā intelligas: nō ex te esse qd bonū ē: sed a deo te accepisse: tñ i eo ipō: si te extuleris sup aliū non habentē: inuid⁹ teneris: nōdū laudator me⁹ eris. Primo ḡ corrige te a via pessima: incipe viuere bñ: intellige qz nō corrigeris nisi dono dei. A dño enī gressus hoīs dirigunt. Hoc cū intellexerit: faue z alijs: vt sint qd z tu es: qz h̄ eras z tu qd z illi sūt. Faue q̄ntū potes: z noli desperare: nō enī vsqz ad te diues de⁹. Nō ergo laudat q̄ male viuēdo offendit dñm: non laudat q̄ cū iā cepit bñ viuere: de suo putat esse qd bñ viuit: nō acceptū a deo. Nec ille laudat: qui cū sciat se qd bñ viuit accepisse a deo: tñ vsqz ad se vult esse diuitē deum. Ille itaqz q̄ dicebat: gr̄as tibi ago de⁹: qz nō sū sic ceteri hoies: iniusti: raptōres: adulteri: sic z publican⁹ iste: nōne ibi habebat vñ diceret: dona z publicano huic qd mihi donasti: supple z mihi q̄ nōdum dedi sti: S; iā quasi saturat⁹ ructabat: nō dicebat: ego at egen⁹ z paup: qd dicebat publicanus ille: dñe ppit⁹ esto mihi pctōri. Jō descendit iustificat⁹ publican⁹: magisqz ille pharise⁹. Ergo audite q̄ bñ viuitis: audite q̄ male viuitis: sacrificiū laudis gl̄ificabit me. Nemo mihi offert h̄ sacrificiū: z malus est. Nō dico: nō h̄ mihi offerat mal⁹: s; nemo qui mihi hoc offerat malus. Qui enī laudat bonus est: quia si laudat etiam bene viuit: quia si laudat: non solum lingua laudat: sed z vita cū lingua p̄sentat. Sacrificiū laudis gl̄ificabit me. Et ibi via est in qua ostēdā illi salutare dei. In sacrificio laudis via est: qua illi ostēdā salutare dei. Qd ē salutare dei: Christ⁹ Iesus. Et quō in sacrificio laudis: nobis ostēdit christ⁹: Quia christ⁹ cū gr̄a venit ad nos. Nec dic̄ Apl̄s. Tuus aut iā nō ego: viuit vō in me christus. Qd aut in carne viuo: in fide viuo filij dei: q̄ me dilexit: z tradidit semetipm p me. Agnoscat ergo pctōres: qz nō op⁹ esset medic⁹ si sani eēt. Etenim christ⁹ p impijs mortu⁹ est. Cū ḡ agnoscut impietates suas: z primo imitant publicanū illū dicentē: dñe ppit⁹ esto mihi pctōri: ostendūt vulnera: implorat medicū. Et qz nō se laudat: sed rep̄hēdūt se: vt q̄ gloriat nō in se: sed in dño gl̄iet: agnoscut cām ad

uēt⁹ christi: qz iō veitvt pctōres saluos faceret: qz Iesus christ⁹ venit inq̄t: i hūc mū dū peccatores saluos facere: quoz pmus ego sū. Proinde illos iudeos de ope suo gloriātes: sic arguit idē Apl̄s: vt eos diceret ad gr̄am nō ptinere: q̄ meritis z opibus suis mercedē deberi arbitrabant. Qui ergo ad gr̄am se scit ptinere: qd est christ⁹: et qd est christi: nouit qz indiget gr̄a. Si gr̄a vocat: gr̄tis dat. Si gratis dat: nulla merita tua p̄cesserūt vt def. Nā si p̄cesserūt merita tua: merces nō imputet scdm gratiaz: sed scdm debitū. Si ḡ dicis p̄cessisse merita tua: te vis laudari nō deū: idō nō agnoscis christū: qui venit cū gratia dei. Couerte ergo te ad merita tua: vide illa mala fuisse: vt nō tibi deberet nisi suppliciū: nō p̄mum. Et cuz videri qd tibi p meritū debeat: agnoscis quid p gratiā donet: et sacrificio laudis gl̄ificās deū. Ibi est cām via i qua noueris christū salutare dei.

Explicit Tractatus de ps. XLIX
Incipit Tractatus de ps. L. et vltimo prime quinquagene. Prefatio.

Multitudinis huius: nec frequētia fraudāda est: nec infirmitas onerāda. Silentū petim⁹ z q̄tem: vt vox nostra post besternū laborē possit aliquātis virib⁹ p̄durare. Credēdū ē caritatem vestrā: nō ob aliud hodierno die copiosius puenisse: nisi vt oret⁹ p eis q̄s absentia fac alienos z puerfus affect⁹. Neqz enī loqmur de paganis: neqz de iudeis: sed de christianis. Neqz de his adhuc cathecuminis: s; de mlt̄ etiā baptisatis a quoz lauaacro nihil distatis: z eoz tñ cordi distiles estis. Qz mltos enī hodie fr̄es nros cogitām⁹ z plāgim⁹ ire in vanitates z insanias mēdaces: negligere qd vocati sūt. Qui si forte in ipō circa aliq̄ ex cā expauescāt. continuo se signāt: z stat illic portātes i frōte: vñ abscederēt si h̄ i corde portarēt. Bepcāda est misericordia dei: vt donet intellectuz ad ista dānāda: z affectū ad fugiēda: z misericordiā ad ignoscēda. Opportune ḡ d̄ penitētia psalm⁹ hodie cātat⁹ est. Loqmur et cū absentib⁹. Erut ad eos vox nra: mēoria vra. Nec vt saucios z lāquidos negligatis: s; vt facili⁹ sanetis: sani pmanere debetis. Corrigite arguēdo: psolamī alloquendo: exēplū p̄bete bñ viuēdo. Aderit eis q̄ affuit z vobis: Nō enī vobis iā ista picla p̄tergressis: s; fons misericordie dei p̄cisus ē. Qua venistis: veniet: q̄ trāstis: trāstibūt.

Alia lra.
illic iter quo.

Psalmus

L

Adolestū est quidē et nimis piculosū: imo punitiosū et p certo exitiabile: quō sciētes peccāt. Aliter enī ad has vanitates currit qui vocē christi ptenit: aliter ille q̄ nouit quō fugiat. S; nec de talib; despari debere: iste psalm; ostēdit. Inscrībī enī titul; eius.

Psalm; ipi Dauid: cū venit ad eū Nathan ppheta: q; intrauit ad Bersabee.

Bersabee erat mulier vxor aliena: cū dolore quōdē dicim; et tremore: s; tñ de; noluit taceri: quō voluit scribi. Dicā ergo nō quō volo: s; quō cogor. Bicam nō exhortās ad imitationē: s; instrues ad timorē. Hui; mulier; vxoris aliene pulchritudine capt; rex et ppheta Dauid: ex cui; semine scdm carnē dñs ventur; erat: adulterauit eā. Hoc in isto psalmo nō legitur: sed in titulo eius apparet. In libro autē regnoz plen; legit. Utraq; scriptura canonica ē: vtriq; sine vlla dubitationē a christianis fides adhibēda ē: cōmissuz atq; cōscriptū est. Hui; etiā maritū in bello occidēdum curauit: homicidio auxit adulteruz. Et p; hoc factū missus est ad eū Nathan ppheta: missus a dño q̄ eū argueret de tāto cōmisso. Quid caueāt hoīes diximus: Quid vō si lapsi fuerit imitent; audiamus. Multi enī cadere volūt cū Dauid: et nolūt surgere cū Dauid. Nō ergo cadēdi exemplū ppositū est: sed si cecideris resurgēdi. Attende ne cadas: nō sit delectatio minorū lapsus maior; sed sit casus maior; tremor minor;. Ad h; ppositū est: ad hoc scriptū ē: ad hoc i ecclia sepe lectū atq; cantatum. Audiāt q̄ nō ceciderūt ne cadāt: audiāt q̄ ceciderūt vt surgāt. Tāti viri peccatū nō tacef; pdicaf; i ecclia. Audiūt male viuentes: et q̄runt sibi patrocina peccandi. Attendūt vñ defendāt: quōd cōmittere parauerūt: nō vñ caueāt quōd nō cōmiserāt: et dicūt sibi: Si Dauid: cur nō et ego? Inde aīa iūq; q̄ cū ppterea fecerit: quia Dauid fecit: nō pei; q̄ Dauid facit. Dicā hoc ipm si potero plan;. Dauid nullū sibi ita ad exemplū pposuerat: vt tu. Leciderat lapsu cupiditatis: nō patrocino sanctitatis. Tu tibi tāq; scdm pponis vt pecces: nō imitaris ei; sanctitatē: sed imitar; ruinā. Hoc amas i Dauid quōd in se odit Dauid. Preparas te ad peccādū: disponis peccare. Librū dei vt pecces inspicias: scripturas dei ad hoc audis: vt facias quod displicet deo. Hoc non fecit Dauid. Correctus est

Seguntus es
errantem. fer
quere & poeni:
tentem -

per prophetam: non lapsus est in prophetam. Alij vō audientes salubriter: in casu fortes: metunt infirmitatē suā: et quō dānat deus deuitare cupiētes: ab aspectu securo abstinēt oculos: nō eosdē figūt in pulchritudine carnis aliene: nec seipos faciunt de puerfa simplicitate securos. Nō dicāt bono aīo attēdi: benigne attendi: de caritate diu asperi. Proponūt enī sibi casum Dauid: et ad hoc illū magnuz vidēt cecidisse: vt pui nolint videre vñ possint cadē. Repumūt enī oculos a petulātia: non se facile adiūgūt: nō miscēt se mlierib; alienis: nō leuāt oculos faciles ad aliena mentia: ad aliena solaria. Belōge enī vidit Dauid illam in qua capt; est: mulier longe: libido ppe. Alibi erat quō videret: i illo vñ caderet. At tēdēda q̄ hec infirmitas carnis: recordāda sūt vba Apli. Nō q̄ regnet pctm̄ in vestro mortali corpe. Nō dixit: n̄ sit: s; nō regnet. Inest pctm̄ cū delectaris: regnat si cōsenseris. Carnalis delectatio p̄fertur vsq; ad illicita et aliena p̄grediēs: frenāda est non relaxāda: impio dñanda: nō i impio collocanda. Attende secur;: si nō habes vñ mouearis. S; rñdes: forni; teneo. Alūquid tu fortior q̄ Dauid: Admonet etiā tali exemplo: nō se quēq; debere extollere in p̄sperib;. Multi enī res aduersas timēt: res p̄speras nō timēt. Periculosior est res p̄spera aīo: q̄ aduersa corpi. P̄n; corripit p̄spera: vt inueniat quōd frāgat aduersa. Frēs mei: aduersus felicitatē acrius vigilandū est: p̄pterea videte quēadmodū cloquuz dei in n̄ra felicitate tollat nobis securitatē. Seruite inq; dño i timore: et exultate ei cū tremore. Exultatio vt grās agam;: tremore ne cadamus. Hoc pctm̄ nō fecit Dauid cū p̄secutorē Saulē pateref;. Quā Dauid sanct; Saulē inimicū patiebat;: quā ill; p̄secutiōib; agitabat;: quā p̄ diuersa fugiebat ne in man; ei; incideret: nō p̄cupiuit alienā: nō adulterata vxore occidit vix. Erat in infirmitate tribulatiōis sue: tāto in deuz intētiōr: quāto miserior videbat;. Utile quōdā est tribulatio: vtile medici ferramētū tā q̄ d; diaboli tēptamētū. Fact; secur; deuctis hostib;: p̄sura caruit: tumor excreuit. Valet ergo hoc exēpluz ad id vt timeam; felicitatē. Tribulationē inquit et dolorem inueni et nomē dñi inuocaui. Sed factū ē: dixerim hec eis q̄ nō cōmiserūt vt vigilent custodire integritatē suā: et cū attendūt magnū cecidisse: qui timeāt. Si vō aliq; iam

lapsus hec audit: et aliquid mali in consci-
 entia tenet: vba huius psalmi aduertat. At-
 tendat quod de vulneris magnitudine: sed non
 despet medici maiestatem. Item cum despe-
 ratione certa mori. Nemo ergo dicat: si iam ali-
 quod mali feci: iam danandus sum: de malis tali-
 bus non ignoscit: Cur non addo peccata pecca-
 tis: Fruar secundo in voluptate: in lasciuia: in ci-
 piditate nefaria. Ita perditam spe reparatis: vlti-
 hoc habeam quod video: si non possim habere quod cre-
 do. Iste ergo psalmus sicut cautos facit eos qui
 non ceciderunt: sic desperatos esse non vult qui
 ceciderunt. Quisquis peccasti et dubitas age-
 re penitentiam pro peccato tuo despando salutem
 tuam: audi Baudid gemere. Ad te Nathan
 propheteta non est missus: ipse Baudid ad te mis-
 sus est: Audi enim clamare et sicut clama: audi
 gementem et cogemisce. Audi flere et lachry-
 mas iugere: audi correctum et codelectare. Si
 tibi non potuit includi peccatum: spes venie-
 non includat. Missus est ad istum virum Na-
 than propheteta: Attende regis humilitatem. Non
 respuit verba precipientis: non dixit: aude
 mihi loqui regi: Rex sublimis prophetam au-
 diuit: plebs eius humilis christum audiat. Au-
 di ergo hec: et dic cum illo. *Expositio ps.*

Miserere mei deus secundum ma-
 gnam misericordiam tuam. Qui
 magnam misericordiam deprecatur: ma-
 gnam misericordiam petit. Querat quam misericordi-
 am tuam: quam nesciendo peccauit. Misere inquit
 mei: secundum magnam misericordiam tuam. Subue-
 ni graui vulnere: secundum magnam medicinam tu-
 am. Graue est quod habeo: sed ad omnipotentem pro-
 fugo. De meo tam letali vulnere desperare:
 nisi tantum medicum reperire. Misere mei de-
 us: secundum magnam misericordiam tuam. Et secundum
 multitudinem miserationum tuarum dele
 iniquitatem meam. Quod ait: dele iniquita-
 tem meam: hoc est misere mei deus: et quod ait: secundum
 multitudinem miserationum tuarum: hoc est secundum
 magnam misericordiam tuam. Quia magna est
 misericordia: multe sunt misericordie: Et de
 magna misericordia tua: multe sunt misera-
 tiones tue. Attendis preceptores ut corrigas:
 attendis nescientes ut doceas: attendis peccate-
 tes ut ignoscas. Fecit hoc nesciens: et quod ait: Fe-
 cerat aliquid: et multa mala fecerat. Misericor-
 dia inquit persecutus sum: quia ingratus feci in incre-
 dultate. Iste dauid non posset dicere: igno-
 ras feci. Non enim ignorabat quantum mali esset con-
 tractatio iugis aliene: aut quantum mali esset in-
 terfectio mariti nescientis: et nec saltim irascen-
 tis. Consequuntur ergo misericordiam domini qui

ignorantes fecerunt: et qui scientes sequun-
 tur: non qualibet misericordia: sed magnam mi-
 sericordiam. Misere magis magisque laua
 me ab iniusticia mea: Quid est magis
 magisque laua: Multum inquinatum. Misere
 magisque laua peccata scientis: quia abluiti peccata
 ignorantis: nec sic desperandum de misericor-
 dia tua. Et a delicto meo munda me.
 Quo merito: Medicus est: offer mercedem.
 Beatus est: offer sacrificium. Quid dabis ut mihi
 deris: Uide enim quem iuocet. Iustum iuocat:
 odit peccata. Si iustus est iudicat in peccatis: si iustus
 est vnicuique non poterit auferre a domino deo iusticiam
 eius. Implora misericordiam: sed attende iusticiam.
 Misericordia est ut ignoscatur peccati: iusticia est
 ut puniat peccatum. Quid ergo? Querit misericor-
 diam: peccatum impunitum remanebit. Rudeat Ba-
 uid: rudent lapsi: rudent cum Baudid ut miseri-
 cordiam mereatur sic Baudid: et dicat: non dominus
 non erit impunitum peccatum meum. Non iusticiam:
 cuius quod misericordiam. Non impunitum erit: sed ideo
 nolo ut tu me punias: quia ego peccatum meum
 punio. Non peto ut ignoscas: quia ego agnosco.

Quia iniquitatem meam ego agnosco:
 et delictum coram me est spiritus. Non posui pro
 dorsum meum quod feci: non itueor alios oblitus
 mei: non affecto stipulam eicere de oculo fra-
 tris mei: cum sit trabes in oculo meo: peccatum
 meum ante me est: non post me. Fuit enim post
 me quando ad me missus est propheteta: et de oue
 paupis similitudinem mihi proposuit. Aut enim
 Nathan propheteta ad Baudid. Erat diues qui
 datus habuit plurimas oues: pauper autem vicinus
 eius habebat vnicuique ouiculam quam in sinu suo et
 de suo cibo nutrebat. Uicit hospes diuitum:
 nihil de grege suo abstulit: ouiculam vicini
 paupis occupauit: ipsam suo hospiti occidit.
 Quid dignum est? At ille profert iratum senten-
 tiam. Plane tunc rex nesciens ubi captus esset:
 morte dignum diuitum dixit: et ouem reddendam
 in quadruplum seuerissime atque iustissime.
 Sed peccatum eius non dicitur erat coram eo: post dorsum
 erat quod fecerat. Quam iniquitatem non dicit agno-
 scebat: et ideo aliene non ignoscebat. Sed pro-
 pheta ad hoc missus: abstulit a dorso peccatum:
 et ante oculos posuit: ut videret illam iniuriam tam
 seueram in se esse placitam. Ad secundum et sanandum
 vulnus cordis eius: ferramentum fecit de lingua
 eius. Hoc fecit dominus iudeis quando ad eum ad-
 ulteratam mulierem adduxerunt: proponentes
 laqueum temptationis: et in id quod proposuerant
 incidentes. In adulterio inquit hoc mulier de-
 prehensa est. Moyses huiusmodi lapidare
 iussit: tu de illa quid censes? Tamen bicipiti

Alia lra.
 t Ampli.
 t iniquitate.

Alia lra.
 t pecc.

Alia lra.
 t peccati meum.
 t pra.

miscipula tēptantes capere sapientiā dei:
 vt si iuberet occidi pderet māfuetudinis fa
 mā: si aut iuberet dimitti icurreret blasphe
 miā tāq̄ rephēfor legē calūniand°. Quid
 ḡ r̄ndit: Nō ait occidite: nō ait dimittite: s̄
 ait: Qui se scit s̄m̄ pctō cē: p̄m̄ i illā lapidē
 iaciat. Iusta lex q̄ iubet adulterā occidi: s̄
 h̄ lex iusta: m̄stros habeat inocētes. Attē
 ditis quā adducitis: attēditē r̄ q̄ c̄tis. Illi
 h̄ audito: v̄n̄ post aliter discesserūt. Remā
 sit adultera et dñs. remansit vulnerata et
 medicus: remansit magna miseria et ma
 gna m̄corcordia. Adducentes erubue
 runt: nec veniam pctuerunt. Adducta cō
 fusa est et sanata: Aut illi dominus. Adu
 lter nemo te pdēnauit: Et illa: Nemo dñe.
 Et ille: Nec ego te pdēnabo: vade dein
 ceps iā noli peccare. Nūqd̄ x̄ps fec̄ i legē
 suā: Necq̄ enī pater ei sine filio dederat le
 gē. Si celū r̄ fra: r̄ oīa q̄ in eis sūt: p̄ ip̄m̄ fa
 cta sūt: lex sine v̄bo dei quō sc̄pta est: Non
 ḡ de° i legē suā: qz nec impator i leges su
 as fac̄: qn̄ p̄fessis dat indulgētiā. Moyses
 m̄ster legē: ch̄rist̄ p̄mulgator legis. Moyses
 lapidat vt iud̄: Ch̄rist̄ idulget vt rex.
 Adulter̄ ē ḡ ei° de° sc̄dm̄ magnā misericor
 diā suā: sic h̄ rogat: sic h̄ petit. sic exclamat
 r̄ dolet: qd̄ illi adulterā offerētes facere no
 luerūt: vulnera sua oñdēte medico cogno
 uerūt: medicinā a medico nō q̄sierūt. Ita
 sūt m̄l̄ti q̄s peccare nō pudet: agere p̄n̄az
 pudet. O incredibilis ifania. Be vulnere
 ip̄o nō erubescis: de ligatura vulneri eru
 bescis: Nōne nudū fedi° r̄ putidū est: Cō
 fuge ḡ ad medicū: age penitētiā: dic iniq̄
 tatē meā ego agnosco: r̄ pct̄m̄ meū an̄ me
 est semp. **Tibi soli peccauit r̄ mali
 gnū corā te feci:** Quid ē h̄: Corā hoīb°
 enī nō erat adulterata vxor aliena: r̄ mar
 tus occisus: Nōne oēs nouerāt qd̄ dauid
 fecerat: Quid est: tibi soli peccauit r̄ mali
 gnū corā te feci: Quia tu sol° sine pctō. Il
 le iust° punitor: q̄ nō h̄z qd̄ in illo puniat.
 Ille iust° rephēfor: q̄ nō h̄z qd̄ in illo repre
 hēdat. Tibi soli inq̄t peccauit r̄ malignū co
 rā te feci. **Et iustificeris in sermōib°
 tuis r̄ vincas cū iudicaris.** Cui dicat
 fr̄s: cui dicat: difficile ē aduertē. Deo vti
 q̄ loq̄t: r̄ manifestū est: quō de° pater non
 est iudicat°. Quid ē: tibi soli peccauit r̄ ma
 lignū corā te feci: vt iustificer̄ i sermōib°
 tuis: r̄ vincas cū iudicaris: Elidete futur̄
 iudicē: iudicatū a pctōib° iustū: r̄ i eo vin
 centē: qz qd̄ in illo iudicaret nō habuit: r̄ q̄

Alia fra.
 r̄ malū

eū miserat p̄r. Erat enī sol° ver°. Et iō solū
 vez i hominib° dicere potuit hō de°: si in
 uenistis i me pct̄m̄ dicite. S̄ forte erat qd̄
 hoies latebat: r̄ nō iueniebāt illi qd̄ erat q̄
 dē: s̄ manifestū nō erat. Alio loco ait: Ec
 ce veit p̄nceps mūdi: acur° inspector oīm
 peccator̄: ecce inq̄t venit p̄nceps huius mū
 di: morte affligēs peccatores: p̄posit° mor
 tis. Inuidia enī diaboli mors intravit i or
 bē fraz. Ecce inq̄t veit p̄nceps mūdi h°:
 Dixit h̄ p̄xim° passiōi: r̄ in me nihil iueni
 et: nihil peccati: nihil morte dignum: nihil
 dānatione dignū. Et tāq̄ ei diceret: cur ḡ
 moreris: sequit̄ r̄ dicit: S̄ vt sciāt oēs: qz
 volūtātē patris mei facio: surgite ambule
 mus hinc. **Patioz inq̄t dign° p̄ indignis:**
 vt eos dignos faciā vita mea: p̄ quib° in
 digne patioz mortē illoz. Huic itaq̄ n̄lm̄
 habēt pct̄m̄ dicit in p̄n̄i p̄pheta Dauid:
Tibi soli peccauit r̄ malignū corā te feci: vt
 iustificeris in sermōib° tuis r̄ vincas cū iu
 dicaris. Supas enī oēs homies: oēs iudi
 ces: r̄ q̄ se putat iustū: corā te iniust° ē. Tu
 solus iuste iudicas: iniuste iudicat°: q̄ po
 testatē habes ponēdi aiām tuā: r̄ potesta
 tē habes itez sumēdi eā. **Vincis ḡ cū iudi
 car.** Oēs hoies supas: qz pl̄es q̄s hoies:
 r̄ p̄ te facti sūt homies. **Tibi soli peccauit r̄
 malignū corā te feci:** vt iustificeris in sermō
 nib° tuis r̄ vincas cū iudicaris. **Ecce
 enī in iniq̄tatib° cōceptus sum.** Tan
 q̄s diceret. Vincit illi q̄ fecerūt qd̄ tu Ba
 uid. Nō enī h̄ puū malū: puūq̄ pct̄m̄: ad
 ulterū r̄ homicidiū. Quid illi q̄ ex quo na
 ti sunt: de ventre matris sue nihil tale fece
 runt: Etā ipsis imputas aliqua peccata:
 vt ille oēs vincat cū ceperit iudicari. Sus
 cepit p̄sonā generis humani Dauid: r̄ at
 tendit oīm vincula: p̄paginē mortis p̄side
 raut: originē iniq̄tatis aduertit r̄ ait: **Ec
 ce enī iniquitatib° p̄ceptus sū.** Nūqd̄ Ba
 uid de adulterio natus erat: de Jesse viro
 iusto r̄ coniuge ipsi°. Quid est quod se di
 cit in iniq̄tate p̄ceptū: nisi qz trahit iniqui
 tas ex Adam: Etā ip̄m̄ vinculū mortis:
 cū ip̄a iniq̄tate p̄cretū est. Nemo nascit̄ nisi
 trahēs penā: trahēs meritū pene. **Dicit r̄ i
 alio loco p̄pheta.** Nemo mūd° in cōspe
 ctu tuo: nec infans cui° est vni° diei vita su
 per terrā. Nouim° enī ex baptismo ch̄risti
 solui peccata: r̄ baptismū ch̄risti valere ad
 remissionē peccator̄. Si infantes oīno in
 nocētes sūt: cur m̄res ad eccliaz cū languē
 tibus currūt: Quid illo baptismo: qd̄ illa

remissioe dimittit: Innocentē magi vido flē
tē q̄ irascētē Quid diluit baptismū: Quid
soluit illa gr̄a: Soluit ppago pcti: qz si lo-
qui tibi posset ille infans diceret: z si iā in-
tellectū haberet: quē habebat Bavid: re-
spōderet tibi. Quid me attendis infontē:
Nūqd vides facinora mea: Sz ego i iūqta
te pcept^o sū. Et i pctis mater mea me
in vtero aluit. Preter h vinctū con-
cupiscētie carnalis nat^o est christ^o sine ma-
culo: ex virgine p̄cipiēte de spiritusancto.
Nō pōt iste dici in iniquitate pcept^o: nō pōt
dici in peccatis mat^o ei^o in vtero euz aluit:
cui dictū ē: sp̄s sanctus supueniet in te: z
virt^o altissimi obūbrabit tibi. Nō ergo ido
in iniquitate p̄cipiunt hoies: z in peccatis
in vtero a matrib^o alunē: qz peccatū est mi-
seri p̄iugibus: sed qz illud qd fit, vtiqz fit
de carne penali. Pena enī carnis mors ē:
z vtiqz inest ip̄a mortalitas. Uñ Ap̄ls nō
morturū corp^o dixit: sed mortuū. Corp^o
quidē mortuū ē ppter peccatū: sp̄s aut vi-
ta est ppter iusticiā. Quō ergo sine vincu-
lo peccati nascit qd p̄cipit z semiat d cor-
pore mortuo ppter peccatū: Opus h ca-
stū in cōiuge nō hz culpā: sed origo pecca-
ti trahit secū debitā penā. Nō enī maritus
qz marit^o ē mortal^{is} n̄ ē: aut aliūde nisi pctō
mortal^{is} est. Erat enī z dñs mortal^{is}: h nō de
pctō suscepit penā n̄am: z iō soluit culpā
n̄az. Merito ḡ i Adā oēs moriunt: i chri-
sto aut oēs viuificant: Per vnū hoiez enī
aut Ap̄ls: pctm̄ i hūc mūdū itrauit: z p pec-
catū mors: z ita in oēs hoies p̄transiit: in q̄
oēs peccauerūt. Definita ē snia: In Adā
inquit oēs peccauerūt. Sol^o esse innocēs
infans potuit: q̄ de ope i Adā nō est nat^o.
Ecce enī veritatē dilexisti: incer-
ta z occulta sapiētie tue manifesta-
sti mihi. Veritatē dilexisti: impunita pec-
cata eoz etiā quib^o ignoscis nō reliquisti:
Veritatē dilexisti: sic misericordiā progas-
ti: vt seruares z veritatē. Ignoscis p̄fite-
ti: ignoscis sed seipm̄ puniēti. Ita suat mi-
sericordia z vitas. Misericordia: qz hō li-
berat. veritas: qz pctm̄ puniēti. Ecce enī ve-
ritatē dilexisti: incerta z occulta sapiētie tue
manifestasti mihi. Que occulta que icerta:
Quia de^o ignoscit z talib^o. Nihil tā occul-
tū: nihil tā incertū. Ad hoc incertū ninui-
te penitentiā egerūt. Bixerūt enī: q̄uis p^o
minas pphete: q̄uis post illā vocē: triduo
z ninue euertē: dixit apud se petedā eē
misericordiā. Bixerit: ita apd se disceptātes.

Quis nouit si de^o flectat in meli^o sententiā
suaz z miseret: Incertū erat: cum dicit: q̄s
nouit. Be incerto penitentiā egerūt: certā
misericordiā meruerūt. Prostrauerūt se i
lachrymis: in ieiunijs: in cilicio: z i cinere.
Prostrauit se: genuerūt: fleuerūt: pepcit
de^o. Stetit ninue: An euerfa est ninue:
Aliter quidē videt hoibus: z aliter visuz ē
deo. Ego aut puto ipletū fuisse: qd ppheta
p̄dixerat. Respice q̄ fuit ninue: z vide qz
euerfa ē. Euerfa i malo: edificata i bono:
sicut euerfus Saulus p̄secutor: edificat^o
Paulus p̄dicator. Quis non diceret cui
tatem istā in qua nūc sumus feliciter euer-
sam: si omēs illi infani nugis suis desertis
ad eccliam cōpūcto corde p̄currerent: dei
misericordiā de suis factis p̄teritis iuoca-
rēt: Nōne diceremus vbi est illa kartago:
Quia nō est qd erat: euerfa est. Sz si ē qd
nō erat: edificata est. Ita dicit Hieremie:
Ecce dabo tibi eradicare: suffodē: euerte-
re: disperdere. z rursus edificare: z planta-
re. Inde ē vox illa dñi: Ego pcutiā: z ego
sanabo. Percutit putredinē facinoris: sa-
nat dolorem vulneris. Faciūt hoc medici:
secant: pcutiūt z sanāt: armāt se vt feriant:
ferrū gestāt z curare veniūt. Sed qz pecca-
ta magna erāt ninuitay: dixit q̄s nouit:
Hoc incertū patefecerat de^o suo suo Ba-
uid. Cum enim dixisset: stante z arguēte se
p̄pha: peccauit: statiz audiuit a ppheta: id
est a spiritu dei qui erat in ppheta: Bimis
sū est tibi peccatū tuuz. Incerta z occulta
sapiētie tue manifestasti mihi. Asperges
me: inquit: isopo z mūdabor: Isopū
herbā nouimus humilē: sed medicinalē:
saxo herere radicib^o dicit. Inde in mis-
terio mundādi cordis similitudo assumpta
est. Apprehēde inquit z tu radicē dilectio-
nis petrā tuam. Esto humilis i humili deo
tuo: vt sis excelsus in glorificato dño deo
tuo. Aspergeris isopo: humilitas ch̄sti te
mundabit. Noli herbā p̄temere: vim me-
dicamēti attēde. Aliquid etiā dicam qd a
medicis solem^o audire: vel expiri in egroti.
Isopū dicit: purgādis pulmōib^o aptū eē:
In pulmone solet notari supbia: illic enim
inflatio: illic anhelit^o. Dicebat de Saulo
p̄secutore: tanq̄ de saulo supbo: qd ibat
ad vinciendos christianos: spirās cedem:
anhelabat cedes: anhelabat sanguinem:
nondū purgato pulmone. Audi et hic hu-
miliatum: quia isopo p̄nratum. Asper-
ges me isopo z mūdabor. Lauabis me:

Alia lra.
t cōcepit.

Alia lra.
t gaudiū.
t et.

id est mūdab me. Et sup niuē dealba-
bor. Et si fuerit iqt pctā v̄ra: sic femiciūtā
q̄ niuē dealbabo. De talib⁹ sibi exhibz xps
vestē sine macā z ruga. Proinde vestī ei⁹
i mōtē q̄ tāq̄ nix dealbata effulsit: significa-
uit eccliam omni macā pcti mūdātā. Sz
vbi humilitas ex isopo: Audi sequentia.
Auditui meo dabis exultationē
z leticiā: exultabūt ossa hūiliata.
Auditui meo inq̄t dabis exultationē z le-
ticiā. Gaudebo audiēdo te: si loq̄ndo z
te. Peccasti: qd defendis te loq̄ndo: Loq̄-
vis: patē: audi: cede diuis vocib⁹ ne turbe-
ris z ampli⁹ vulnereris. Cōmissū ē: nō de-
fendat: in cōfessionē veniat: nō in defensio-
nē. Adhibes te defēsorē peccati tui: vince-
ris. Non inocentem patronū adhibuisti:
nō ē tibi vtilis defensio tua. Quis es enī:
vt te defendas: Adone⁹ esto ad accusādū
te: noli dicere aut nihil feci: aut qd magnū
feci: aut seceztz alij. Si faciēdo pctm̄ nihil
te dici fecisse: nihil eris: nihil accipies. Pa-
rat⁹ est de⁹ dare idulgētā: claudis z te. Il-
le pat⁹ est dare: noli opponere obicē defen-
siois: s̄ aperi sinū p̄fessionis. Auditui meo
dabis exultationē z leticiā. Ipse donet vt
dicaz qd sentio. Feliciores sūt q̄ audiunt:
q̄ qui loquunt. Qui enī discit hūilis est: q̄
aūt docet laborat: vt nō sit supb⁹: ne male
placēdi affect⁹ irrepāt: ne deo displiceat q̄
vult placere hoib⁹. Magn⁹ tremor ē in do-
cēte frēs mei: magn⁹ tremor ē noster in his
vocibus nostris. Credite cordi nostro qd
videre non potestis: scit ipse qui misecat
nobis: qui propitius sit nob: cū quāto s̄
illo tremore ad vos loq̄mur. Luz aūt ipm̄
aliqd suggerentē z docentē int⁹ audiuim⁹:
securi sum⁹: securi gaudemus. Sub nigro
enī sum⁹: illi⁹ glām q̄rim⁹ illū docentē lau-
dam⁹. Belectat nos v̄itas ei⁹ int⁹: vbi ne-
mo fac v̄l audit strepitū. Ibi dixit iste eē le-
ticiā suā z exultationē suā. Auditui meo i-
q̄t dabis exultationē z leticiā. Et iō qz hu-
mil⁹ audit q̄ audit: q̄ vere audit z bñ audit:
q̄ hūilis audit: glā enī ei⁹ i illo ē a q̄ audit.
postea qz dixit: auditui meo dabis exulta-
tionē z leticiā: p̄tinuo demonstrat qd faci-
at auditio: exultabūt ossa hūiliata. Hūmi-
liata sūt ossa: ossa audiētis nō hnt fastū: nō
hnt tumorē: quē i se vix vicit q̄ loq̄t. Inde
z ille hūilis magn⁹: q̄ i natis muliez nemo
maior surrexit: ille q̄ ita se hūiliauit: vt se i-
dignū diceret solūē corrigiā calciamēti do-
mini sui. Joānes ille baptista: dans glām

m̄gfo suo: z iō amico suo: cum christus pu-
tare: et ex eo supbire posset z se extēdere:
nō enī ipse se dixerat christū: sed poterat ac-
cipe hoim̄ errorē s̄ putātū: vltro istuz ho-
norē deferre volentū: respuit falsū hono-
rē: vt iueniret verā grāz: z vide hūilitatē d
auditui: ait: Qui habz spōsā spōsus ē: ami-
cus aūt spōsi stat z audit eū. Stantē se fecit
et audientē: nō cadentē z loq̄ntē. Stat in-
quit z audit eū: Audisti auditū: vbi est ex-
ultatio z leticia: Cōtinuo sequit: Stat z au-
dit eū: z gaudio gaudet ppter vocē spōsi:
Auditui meo dabis gaudiū z leticiā: z ex-
ultabūt ossa hūiliata. Auerte faciem
tuā a peccatis meis: z oēs iniq̄ta-
tes meas dele. Jā enī exultant ossa hu-
miliata: iam isopo mūdāt⁹: humilis factus
sum: Auerte faciē tuā: nō a me: sed a pecca-
tis meis: Alibi q̄ppe orās dicit: Ne auer-
tas faciē tuā a me. Qui nō vult a se auerti
faciē dei: vult auerti faciē dei a pctis suis.
Pctm̄ enī vñ se de⁹ si auertit: aduertit. Si
aduertit ai aduertit. Auerte faciē tuā a pec-
catū meis: z oēs iniq̄tates meas dele. Sata-
git de illo grādi peccato: pl⁹ p̄sumpsit: oēs
deleri vult iniquitates suas. Presumit de
medici manu: de magna illa misericordia:
quā in p̄ncipio psalmi iuocauit: oēs iniq̄ta-
tates meas dele. Auertit faciē de⁹: z sic de-
let: auertendo faciē peccata delet: aduer-
tendo scribit. Audisti auertēdo delētē: au-
di aduertēdo qd facientē: Ululatus aūt dñi
sup faciētes mala: vt p̄dat de terra memo-
riā eoz: nō delendo peccata eoz. Dic
aūt qd rogat: Auerte faciē tuā a peccatis
meis. Bene rogat: ipse enī nō auertit faciē
suā a peccatū dicēs: qm̄ pctm̄ meū ego co-
gnosco. Ad merito rogas z bñ rogas: vt de⁹
auertat faciē a peccato tuo: si tu inde nō
auertis faciē. Si vō tu pctm̄ tuū i dorso po-
nis: de⁹ ibi faciē ponit. Tu pctm̄ tuū ante
faciē tuā auerte: si vis vt inde de⁹ faciē suā
auertat: z secur⁹ rogas: z exaudit. Cor-
mundū crea in me de⁹: Crea quasi no-
uum aliqd institue: dicere voluit: sed qz pe-
nitēs orabat: qd cōmiserat aliqd: qd priusq̄
cōmitteret inocentior erat: ostēdit quē ad-
modū dixerit: crea. Et spiritū r̄ctū ino-
ua i viscerib⁹ meis. Per factuz iquit
meū iueterata erat atqz curuata recitudo
spirit⁹ mei. Bicit enī ex alio psalmo: Cur-
uauerūt animā meam. Et quādo se homo
pronū facit ad terrenas concupiscentias:
incuruat qdāmodo: cū aūt erigat i supna:

rectū sit cor ei⁹ vt bon⁹ illi sit deus. Q̄ bo
 n⁹ em̄ de⁹ israel rectis corde. Proinde fra
 tres audite. Aliqu⁹ de⁹ cui ignoscit in futu
 ro seclo: corripit eū de peccato in isto secu
 lo. Nā ⁊ ipsi dauid: cui dictū iā fuerat p p
 phetā: dimissum est pctm̄ tuū: euenerūt q̄
 dam q̄ minar⁹ erat de⁹ ppter ipm̄ peccatū.
 Nā fili⁹ eius Absalon aduersus eū cruen
 tum bellū gessit: ⁊ in multis humiliavit pa
 trē suū. Ambulabat ille in dolore: i tribula
 tiōe hūiliatōis sue: ita s̄dit⁹ deo: vt oīa iu
 sta ei tribuēs p̄fiteret qd̄ nihil pateret indi
 gne: hñs iā rectū cor cui nō displicet de⁹.
 Iniuriosū qndā ⁊ in os sibi dura maledi
 cta iacentē: patient⁹ audiebat: ex aduersa
 pte: vnū ex militib⁹ q̄ erāt cū filio ei⁹ ipio.
 Et cū ille iaceret maledicta i f̄gē: irat⁹ vn⁹
 ex comitib⁹ Dauid: voluit ire ⁊ pcutē euz:
 p̄hibet a Dauid. Et quō p̄hibet: Ut dice
 ret: de⁹ illū misit vt mibi maledicēt. Agno
 scēs culpā suā: amplex⁹ est penā suā: q̄rēs
 gl̄az nō suā: dñm laudās i eo qd̄ boni ha
 bebāt: dñm laudās in eo qd̄ patiebat: be
 nedicēs dñm in omni tpe: semp laus ei⁹ in
 ore ei⁹. Tales sūt oēs recti corde. Nōne hi
 pueri q̄ se rectos putāt: ⁊ puerū deū: Qui
 qñ aliqd̄ faciūt mali gaudēt: qñ aliqd̄ ma
 li patiūt blasphemāt: In sup̄ positi i tribu
 latiōe ⁊ flagello dicūt deo: deus qd̄ tibi feci
 corde: distorto. Vere qz nihil deo fecerūt:
 oīa enī sibi fecerūt. Et spiritū rectū inoua
 in viscerib⁹ meis. **Ne proicias me
 a facie tua.** Auerte faciē tuam a peccat
 meis: ⁊ ne p̄icias me a facie tua. **Cui⁹ faci
 em timet: ipsi⁹ faciē iuocat.** Ne p̄icias me
 a facie tua. **Et spiritū sanctū tuū ne
 auferas a me.** Est enī spū sanct⁹ in p̄
 sente. Jam ad donū spū sancti ptines: qz
 tibi displicet qd̄ fecisti. Immūdo spiritui
 peccata placēt: sancto displicēt. Quis er
 go adhuc veniā dep̄ceris: tñ ex ea pte qua
 tibi displicet malū qd̄ comisisti: deo p̄iuge
 geris. Hoc em̄ ⁊ tibi displicet: qd̄ ⁊ illi. Jā
 duo estis ad expugnādā febrē tuā: tu ⁊ me
 dicus. Quia q̄ nō pōt esse p̄fessio peccati ⁊
 punitio peccati in hoīe a seipo: cū quisq̄ si
 bi irascit ⁊ sibi displicet sine dono spiritus
 sancti nō ē. Nec ait: spiritū sanctū tuū da mi
 hi: sed ne auferas a me: Et spiritū sanctū tu
 um ne auferas a me. **Redde mihi ex
 ultationē salutarē tuā:** Redde quā ha
 bebā: quā peccādo auferā. Redde mihi
 exultationē salutaris tuī: vtqz christi tuī.
 Quis enī sine illo sanari potuit: Quia et

aliq̄ de maria nasceret: In p̄ncipio erat
 verbū ⁊ v̄bū erat apud deū ⁊ de⁹ erat ver
 bū. Et ita a sc̄is p̄rib⁹ disp̄fatio suscepte
 carnis futura credebatur: sic a nob̄ facta cre
 ditur. Lpa variata sunt: nō fides. Redde
 mihi exultationē salutarē tuā. **Et spiritu
 principali confirma me.** Nōnulli in
 tellerūt h̄ trinitatē in deo ipm̄ deum ex
 cepta disp̄fatiōe carnis: qm̄ scriptū est: de
 us spirit⁹ est. Qd̄ em̄ nō ē corp⁹: ⁊ tñ ē: vi
 det restare vt spūs sit. Intelligunt q̄ h̄ nō
 nulli trinitatē dictā: in spū recto filū: in spi
 ritu sc̄to spū sanctū: i spiritu p̄ncipali p̄rem.
 Siue q̄ h̄ ita sit: siue spiritū rectū ipi⁹ hoīs
 accipi voluit dicēs: spiritū rectū inoua in
 viscerib⁹ meis: quē curuauī ⁊ distorti pec
 cādo: vt iā spū sanct⁹ ip̄e sit spūs p̄ncipal
 quē ⁊ auferri a se noluit: ⁊ eo se voluit p̄fir
 mari: nō est heretica q̄libet sn̄ia. S̄z vide
 te qd̄ adiūgat: Spiritu inq̄t p̄ncipali cōfir
 ma me. In q̄ p̄firma: Quia ignouisti mihi
 qz secur⁹ sū: n̄ mihi ip̄tari: qd̄ donasti. Ex
 h̄ fact⁹ secur⁹ atqz ista gr̄a p̄firmat⁹ nō ero
 ingt⁹. Quid enī faciā: **Doceā iniq̄s
 vias tuas.** Doceā iūqs ex iūq̄: id ē ego qd̄
 fuerā iūq̄ iō n̄ iūq̄: nō ablato spū sc̄to a
 me ⁊ spiritu p̄ncipali p̄firmat⁹: doceā iūqs
 vias tuas. Quas vias iūqs doceb: **Et im
 piū ad te conuertent.** Si pctm̄ Dauid
 impietati deputat: nō de se desperēt ipi⁹: qz
 pep̄cit de⁹ ipio: s̄ si ad eū p̄uertant: si vias
 ipi⁹ discāt. Si aut̄ impietati n̄ deputat factū
 Dauid: s̄ illa p̄p̄a impietas d̄r apostatate a
 deo: vnū deū nō colere: aut nūqz coluisse:
 aut quē colebat dimisisse: ad cumulū valet
 qd̄ ait: ⁊ ipi⁹ ad te p̄uertent. Ita plenus es
 ad ipe misericordie: vt a te p̄uert: n̄ solū q̄bus
 libet pctōrib⁹: s̄ etiā ipi⁹ nō sit despandū.
 Et ipi⁹ ad te p̄uertēt. Ut qd̄: Ut credēs
 i eū q̄ iustificat ipiū: deputet fides eoz ad
 iusticiā: **Erue me d̄ sanguib⁹ deus
 de⁹ salutē mee.** Exp̄ssit latin⁹ in p̄s ver
 bo min⁹ latīo p̄petatē tñ ex greco. Nā oēs
 nouim⁹ latīe n̄ dici sāguies nec sāguia s̄ sā
 guinē: tñ qz ita grec⁹ posuit plali nūero n̄ si
 ne cā: nisi qz h̄ iueit i p̄ma ligua hebrea: ma
 luit pot⁹ in p̄s mi⁹ latīe alqd̄ dicē: qz mi
 n⁹ p̄pe. Quare q̄ plali⁹ dixit d̄ sanguib⁹:
 In mlti sāguib⁹ tāqz i origie carnis pcti: mlt
 ta pctā itelligi voluit. Ad ipa pctā respici
 ens Ap̄ls q̄ veniūt de corruptione carnis
 et sanguinis ait: Caro et sanguis regnum
 dei non possidebunt. Nam vtqz sc̄dm̄ fi
 dem veram eiusdem Ap̄stoli: caro ista

Alia lra.
+ Docebo.

Alia lra.
+ Libera.

vide
hanc
sentē
tiam

Alia lra.
+ leticiā.

cium iusticie. Adodo autem sacrificiuz pro iniquitate: spiritum contribulatum et cor humiliatum: tunc sacrificium iusticie: laudis solius. Beati em̄ q̄ habitāt in domo tua: in secula seculorum laudabunt te. Hoc est enim sacrificium iusticie. Oblationes et holocaustomata. Que sūt holocaustomata: Totū igne consumptū. Quando totū pecus imponebatur are dei igne consumendum: holocaustum dicebatur. Totos nos diuinus ignis absumat: et seruoꝝ ille tor⁹ arripiat. Quis seruoꝝ? Nec est qui se abscondat a calore ei⁹. Quis seruoꝝ? Be quo dic̄ Ap̄ls: Spiritu seruetes. Non tantum anima nostra absumatur ab illo igne diuino sapientie: sed et corpus nostrum mereatur ibi immortalitatem. Sic leuetur holocaustum: vt absorbeat mors in victoriam. Oblatiōes et holocaustomata. Tunc imponent super altare tuum vitulos. Unde vitulos? Qui tibi elegit innocentia noue etatis: liberat colla a iugo legis.

Psalms in nomine christi: et si forte nō vt volumus: veruntū vt potuim⁹ terminat⁹ est: Restat paucis alloqui vos fratres: propter multa mala inter que viuimus. Neq; enim viuentes in rebus humanis migrare possumus a rebus humanis. Cum tolerantia viuendum est nobis inter malos: quia cum mali essemus: cum tolerantia vixerūt boni inter nos: Non obliuiscentes quid fuerimus: non desperauimus de his q̄ nūc sunt qd̄ fuim⁹. Verūtū carissimi in tāta moꝝ diuersitate: et tā detestabili corruptela regite domos v̄as: regite filios v̄os: regite familias v̄as. Quō ad nos ptinet ī ecclesia loq̄ vobis: sic ad vos pertinet in domibus vestris agere: vt bonam rationem reddatis de his qui vobis sunt subditi. Amat deus disciplinam: peruersa autem et falsa innocētia est: habenas laxare peccatis. Valde inutiliter: valde punitose sētiet fili⁹ p̄ris lenitate: vt iuste postea dei sentiat seueritatem. Et hoc nō solus sed cum dissoluto patre suo. Quid enim si ipse non peccat et non facit quod filius eius: ideo non debet ab ipsa nequicia filii prohibere. An forte vt videatur filio eius q̄ et pater talia faceret nisi senuisset: peccatū quod tibi non displicet in filio tuo: delectat te: sed etas deseruit non cupiditas. Maxime fratres mei filios vestros fideles attendite: q̄s fide genuistis: vt baptizare-

tur. S; forte negligit malus filius: vel monita patris: vel obiurgationem: vel seueritatem: tu imple personam tuam: deus de illo exigit suam.

Vbi Augustini deuota oratio: quā post singulos sermones atq; tractat⁹ psalmozum dicere consuevit.

Conuersi ad dominū deū patrē omnipotētē: puro corde ei quātū potest paruitas nostra: maxias atq; veras gratias agamus: precantes toto aīo singularē mansuetudinē eius: vt p̄ces n̄as in beneplacito suo exaudire dignet̄: Inimicuz q; a nostris actib⁹ et cogitationib⁹ sua virtute expellat: Nobis fidē multiplicet: mentem gubernet: Spirituales cogitationes cōcedat: Et ad beatitudinem suā perducatur: Per Iesum Christū filiū suū: Qui cuz eo viuit et regnat in vnitate spūs sancti de⁹: p̄ omnia secula seculoz Amen.

Vbi Aurelij Augustini Hipponensis epi: de q̄nquagesimo et vltimo p̄me Quinquagene psalmo Tractat⁹ feliciter explicat.

Alia fra. holocausta.

